

ска има нови пушки. Останалитѣ войници сж въоръжени — едни съ стари пушки, каквито днесъ въ Европа се срѣщатъ само въ музеитѣ, а другитѣ, които сж повече — съ копие и мечъ! Както е съ въоръжението, тъй е и съ дрехитѣ. Малцина иматъ войнишко облѣкло. Повечето войници носятъ своитѣ всѣкидневни дрехи. И

Абисински телефонистъ

понеже облѣклото на войници и началници е еднакво, всѣки войникъ трѣбва лично да познава своя началникъ. Най-интересното е, че абисинската армия е безъ обуца. И началници и прости войници ходятъ боси. Това не прѣчи на тѣхното ходене, защото ходилата на краката имъ сж загрубѣли като копита. Тѣ се движатъ съ изумителна бързина. Повечето войници не носятъ раница и храна. Тѣ взематъ пушката си, патрони, своята извита сабя безъ ножница, едно парче сурово месо и така могатъ безъ трудъ да изминатъ

60 клм. дневно. Съ приготвянето на храната се занимаватъ женитѣ на войниците, които ги следватъ въ походитѣ. Въпрѣки тѣхната голѣма издържливостъ и лична храбростъ, абисинцитѣ не могатъ да издържатъ срещу новитѣ бойни оръжия. Презъ 1896 г. тѣ нанесоха голѣмо поражение на италианцитѣ и споменътъ за това събитие подържа духа имъ. Но тогава разликата въ въоръжението на италианци и абисинци не е била тъй голѣма, както днесъ.

Правосъдие. Сжденето на хората въ Абисиния става почти тъй, както е било въ Европа преди хилядо години